

عنوان مقاله:

روش یادگیری ترکیبی در آموزش و بیان مزایا و معایب آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت، تعلیم و تربیت در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعیده جانقرانی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی ره (علی اباد کنول)

فاطمه قربانی غراوی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی ره (علی اباد کنول)

محمود گرگاندلی دوجی - کارشناسی آموزش علوم اجتماعی دانشگاه شهید مطهری نوشهر

آسیه اوده پوردوجی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی ره (علی اباد کنول)

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش که از نوع مروری و کتابخانه ای می باشد بررسی یادگیری ترکیبی می باشد. یادگیری ترکیبی، به عنوان ترکیب اثربخش فنون، تکنیک ها و چگونگی ارائه یادگیری گوناگون تعریف می شود تا ارتباط ویژه دانش و نیاز اطلاعاتی افراد را برآورده کند تا فراگیران بتوانند در هر زمانی از روز به اطلاعاتی که روی وب وجود دارد، دسترسی پیدا کنند و آنها را زمانی که مورد نیاز آنهاست، به کار بگیرند. همچنین باید به این نکته اشاره کنیم که یادگیری ترکیبی، رویکردهای به ظاهر متضاد مثل یادگیری رسمی و غیر رسمی، تجاری آنلاین و چهره به چهره، مسیرهای هدایت شده و خودفرمان، منابع دیجیتالی و ارتباطات دانشکدهها را به منظور دستیابی به اهداف سازمانی و فردی باهم ترکیب می کند. در این مقاله به بررسی مفهوم یادگیری ترکیبی، روش های این نوع از یادگیری مزایا و معایب آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

یادگیری ترکیبی (تلفیقی)، فواید یادگیری ترکیبی برای معلمان، مزایای یادگیری ترکیبی، معایب یادگیری ترکیبی، انواع یادگیری ترکیبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1999650>

